

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Monita circa illam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

XVIII. *Omnia nostra aliena sunt, solum tempus noster est.* Seneca. quia temporis solius perfectum dominum habemus; hinc tam sollicitè monet Apostolus ad Eph. 5. 17. *dete, Fratres, quomodo caute ambuletis, non quasi infantes, sed quasi sapientes, redimentes tempus.*

XIX. *Obediens loquetur virtutiae.* prov. 21. quia timet demonem; quia per solles voluntates nostras proprie- nos impugnant, atque adeò dum haec alijs perfecte per edientiam subjicitur, arma dæmonis infringuntur. Hic Gregorius in 4. Reg. c. 4. cateris virtutibus, inquit, dum impugnamus, obedientiam vincimus. II. Vincet carnem propriam; expedit enim inferius subjici superiori, inquit S. Augustinus, ut is, qui subjici vult id, quod inferius subjiciat se superiori suo. Tum maior, tibi minor. Tunc sibi caro. Hinc Thomas Kemp. l. 2. c. 13. monet: Defigitur celerriter superiori tuo te submittens, si carnem priam optas subjugare. III. Vincet iniucos; quia complacerint Domino via ejus (id quod maximè per obedientiam fieri solet) etiam iniucos convertet ad pacem; certè, cum sit vir secundum cor Dei, brachium Dei confortabit eum. IV. Vincit difficultates in actionibus occurrentes: quia, cum faciat cum Ezechia mandata, quæ pater Dominus, cum ipso quoque Dominus erit, & in cunctis, quæ processerit, sapienter se geret. V. Vincit tribulaciones: quia obedienti perinde ut diligentí opinia convergent in bonum.

XX. *In Christianis non exordia laudantur, sed finis.* Hieronymus l. 1. contra Jovin. nam incassuna bonum agatur, si ante vitæ terminum deseratur; & frustra velociter currit, qui, priusquam ad metas venerit, deficit, ut S. Gorius l. 1. mor. recte pronunciauit.

EXERCITIA TERTIÆ HEBDOMADE.

Hæc tenus in superiori hebdomada consideratum est, ratione Christus Dux & Magister noster prima duo facia hominis Christiani, scilicet abstinere, Engere, docere.

rit, uperest, ut pariter nunc consideretur, quomodo tertium officium, videlicet sustinere docuerit, id quod in tertia hæc hebdomada discetur. Unde facile patet, quis sit scopus hujus hebdomadae, nempe artem patientiæ à Christo velut per illum Magistro discere; quod ut facilius obtineatur, scientia de hac arte monita breviter notanda sunt.

Primum monitum est, artem hanc in tribus præcipue regalis consistere, scilicet ut patienter, id est, absque murmuratione & contradictione: libenter, id est, eo animo, ut, si optio daretur iuxta auream & spinciam coronam, hanc cum S. Catharina Senensi eligeremus; ardenter, id est, cum gaudio (juxta S. Jacobi c. 1. monitum dicentis: Omne gaudium exultate, Fratres, cum in variis temptationes inciditis) tribulationes sustineantur. Quos tres gradus seu regulas S. Bernardus S. 1. de S. Andrea assignavit, dicens;

Triplacem hic considerare licet gradum, incipientium, proficiuntium, & perfectorum. Qui initiatur à timore, Christi crucem sustinet patienter: qui proficit in spe, portat liberter; qui vero consumatur in charitate, amplectitur jam ardenter. Solus etenim iste est, qui dicere possit: Amator Iuu semper fui, & desideravi amplecti te. Felix anima, qui ad hunc pervenerit gradum.

Secundum monitum est, plurima quidem esse objecta, circa quas ars hæc, patientiæ versari solet, sed ea omnia ad tres classes revocati posse, videlicet ad indigentiam, dolores & contemptum, quas classes P. Balthasar Alvarez Societatis Iesu sacerdos tres Comites Christi appellare solebat, eò quod per totam vitam copiosas carum patientiarum occasions habuerit, maximè vero tempore passionis suæ, ut ex meditationibus sequentis diei apparebit.

Tertium est, varia quidem media ad hanc artem addicendum ab Ascetis & Patribus spiritualibus præscribi, sed primarium meritò censeri, ut fundamentum hujus artis bene apprehendat, quod est, certò sibi persuadere, immò firmissima fide credere, quod nihil sine voluntate approbativâ, & permissiva Dei fieri; quidquid autem Deus fieri permittit, id ex singulari Providentia ac sapientia ipsius ad summam nostram utilitatem dirigi, vel ut castiget nos tanquam Pater: vel probet nos, tanquam Dux & Magister: vel perficiat nos,

magis-

magisque uniat sibi tanquam sponsus, ex quibus semper unum præfigit Deus, & proptera ps. 28. *Filiu cornuum* vocatur, eò quod non cæco imperiu feriat, ut *T* habentes cornua supra oculos facere consueverunt, sed ho unicoris, quod cornu suum habet infra oculos, ut adeat, quem & quâ ratione ferire velit; sed & cornu valutari ferit, utpote quod aquas venenatas à veneno liberat, & purgat.

Quartum monitum est, hanc artem omnibus quidem minibus necessariam esse (cùm omnes oporteat per tribulationes introire in regnum Dei, act. 14. &c. ut S. rentius Justin. c. 3. ligni vita advertit, universum vite sua & tempus sit quadam vigilia solemnitatis aeternæ; vig autem usque non sit tempus deliciarum, sed fletu) præcipue tamen Sacerdotibus convenire, tum quia ipsi que sunt vas à Deo electum, ut portent nomen Dei cor gentibus & Regibus, atque adeò ostendetur etiam quanta oporteat eos pro Christi nomine pati; tum quia sunt Capitanei Christi velut supremi Dicis, atque ad exitum etiam majori fortitudine prædicti, atque ad adversaria perpetienda parati esse debent, cùm, ut S. Therlesia, in Lancizio opusc. 9. n. 13. dicere solebat, semper observavit, eos, qui Christo viciniores extiterunt, plus alijs labibus & adversis lacinatos & vexatos fuisse. Unde Sacerdos curam animarum suscipiens imaginari debet sibi contingere, quod S. Henrico Sulsoni, teste Nicolao Lyræo in apoph. S. Ignatij l. 1. apoph. 3. contigisse scribitur, dum scilicet juvenis quidam à Deo missus ocreas, scutum, & hastam contulit dicens: *Noveris, te habendum inter pedes meos modo vero ad equestrem Ordinem vocari: prius enim, lubuit, tecastigasti, nunc flagello intqua lingua caderis: tamen ubribus Christi lastatus, nunc felle potaberis: tamen hominibus gratus eras, licet tibi inimicus, nunc mines contra te calcaneum levabunt. Unde meritò, si tu experiatur, dicere potest Sacerdos, quod Seneca lib. de provid. dixit: Digni nisi sumus Deo, in quibus experientur quantum humana natura pati possit: Optimi militi durissima mittuntur.*